

IB 9212

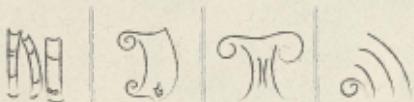
(5TYA 40)

十一

Διό(2) Σαμάρεον ἐγένετο
ναι Εω(1) κρο. φυλλοί.

Jan. 3

Ev Gurdwārā Taffazīl

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

Ο Προόδης για την

Αίγαος

Η ΑΦΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

~~Δεκατέλευτη~~ και ~~πρώτη~~ εις ομογένειαν αυτού

Μερκιλίδης Φιλαράκης Σ. Μαργαρίτης

Μερκιλίδης Φιλαράκης

Σ. Μαργαρίτης

Μερκιλίδης Φιλαράκης Σ. Μαργαρίτης

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

Τόπος ΠΡΟΟΔΟΥ

1893.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΤΡΙΟΥ

Μερκιλίδης Φιλαράκης Σ. Μαργαρίτης

Μερκιλίδης Φιλαράκης Σ. Μαργαρίτης

AL.Σ2.Φ11.0026

594

Προστάτης Πατρών

Η ΑΦΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΚΑΙ

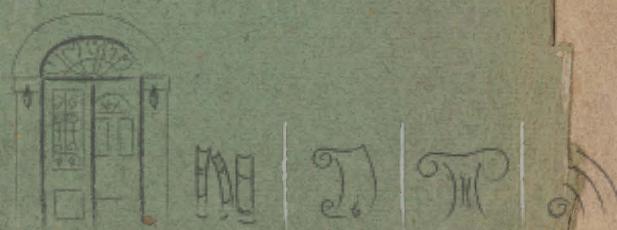
Ο ΔΟΓΜΑΣ ΑΥΤΟΥ

Πρωτότυπη
Έκδοση

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
Τύποις ΠΡΟΟΔΟΥ
1893.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Π ΛΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

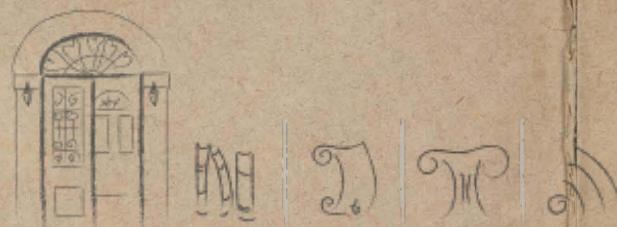
ΚΑΙ

Ο ΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΥ

Πρὸ πολλοῦ, ἀκριβῶς δὲ εἰπεῖν, ἀφ' ἣς ὁ τέως Σ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν Κύριος Γερμανὸς ἐγένετο Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, πολλὰ αἱ ἐφημερίδες τῆς πόλεως ταύτης καὶ αἱ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔγραφον περὶ τοῦ αὐτόθι, ἀρχιδιακόνου τότε, Κυρίου Γερασίμου Δόριζα, ὃς λίαν καταλλήλου διὰ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Κεφαλληνίας.

Τοιούτων περὶ τῆς Α. Σ. διαδιδομένων καὶ γραφομένων, ὁ λαὸς τῆς Κεφαλληνίας, καλῶς γιγνώσκων ἐπόσον σοβαρὸν καὶ μέγα εἶναι ὅντας τὸ ζήτυμα τῆς καταλλήλου ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου κατεγίνετο πληροφορούμενος περὶ τοῦ Κ. Δόριζα, ἃ τε μὴ γνωρίζων αὐτὸν ὡς γεννηθέντα καὶ ἀγατραφέντα ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐφ' ὃσον δὲ περὶ αὐτοῦ ἐπληροφορεῖτο ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ἡ ἀνυπομονησία αὐτοῦ ηὔξανε διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ. Κατδικαίως, καθ' ὃσον ἐμάνθανεν ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων θείων ἀρετῶν δι' ὧν ἐστὶ πεπροκισμένη ἡ Α. Σ. ἐστὶ καὶ κάτοχος παιδείας οὐδὲ τῆς τυχούσης.

‘Ο Κύριος Δόριζα; διδαχθεὶς τὸ πρῶτον ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ Μ. Πεύματος ἐν Βοσπόρῳ καὶ ἐν τῇ ἐν Φαναρίῳ, εἰσήχθη ἀκολούθως εἰς τὴν Θεολογικὴν τῆς Χάλκης, ἐξ ἣς μετὰ πενταετῆ

φοίτησιν ἐξῆλθε φέρων τὸ διπλωματικὸν διδάσκαλον τῆς Θεολογίας μετά τοῦ βαθμοῦ ἀριστα. Εἶτα μετέβη εἰς Τρίκαλα τῆς Θεσσαλίας διδάξας τὸν θεόν λόγον καὶ ὡς διδάσκαλος ἐν τοῖς ἑκατονταρχίαις καὶ ὡς ἱεροκήρυξ. Ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν διωρίσθη καθηγητής ἐν τῇ τότε ἐν Φαναρίῳ Β'. Ιερατικὴ σχολὴ προσλήφθεις συνάμα καὶ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὡς διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. ὅτε δὲ οἱ Πατριαρχεῖς Ἰωακείμον Γ', τῷ ἀπένειμε καὶ τὸ ἀξιώμα τοῦ Μεγάλου ἀρχιδιακόνου τῶν Πατριαρχείων.

Τῷ 1879, ἐκλογὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐστάλη εἰς Παρισίους ἵνα σπουδάσῃ τὴν ἐπιστήμην τῶν νόμων καὶ τὸν φιλολογίαν, ἔνθα διέμεινεν ἐξ ἔτη περίπου. Μετὰ λαμπρᾶς δὲ καὶ ἑκατονταρχικὰς ἐξετάσεις ἐπέστρεψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν διωρίσθεις νομικὸς τῶν Πατριαρχείων σύμβουλος, διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τακτικὸν μέλος τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τέλος τοῦ π. ε. διωρίσθη καθηγητής τῶν νομικῶν μαθημάτων ἐν τῇ σχολῇ τῆς Χάλκης, καὶ ἑκατὸν εὐρισκόμενος ἐπληροφορήθη τὴν εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπὴν τῆς πατρίδος Θρόνον ἐκλογὴν αὐτοῦ.

Ἐπειτὴ ἐκλογὴ του ταύτη, πᾶσα ἡ τῆς Πρωτεύοντης ἐρημειδογραφία λίαν εὔφρημον περὶ αὐτοῦ ἐποιήσατο λόγον, ἔγκριτος δὲ τῶν Ἀθηνῶν δημοσιογράφος ἐν Κωνσταντινούπολει τότε διατρίβων μᾶς διηγεῖτο τὴν χαρὰν ἀλλὰ συνάμα καὶ τὴν λύπην ὑφ' ὃν κατελήφθησαν οἱ αὐτόθι ἔγκριτοι ὄμογενεῖς, χαρὰν μὲν, διότι ἔβλεπον τὸν ἐνάρετον καὶ τὸν τῆς ἐπιστήμης ἐργάτην ἐκτιμώμενον καὶ προαγόμενον, λύπην δὲ, διότι ἐμελλον νὰ στερηθῶσιν αὐτοῦ.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἀφίκετο δὲ Κ. Δόριζας εἰς Ἀθήνας καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας προεχειρίσθη εἰς ἱερέα καὶ Ἀρχιεπίσκοπον ἐν τῷ ναῷ τῆς Ριζαρτίου σχολῆς, ἐν ᾧ πα-

ρευρέθησαν πλεῖστα τῆς πόλεως ταύτης ἐξέχοντα πρόσωπα, ὑπουργοί, θεολόγοι, ἀλλοι ἐπιστήμονες καὶ πά, ὃν τὴν παρουσίαν λίαν ἐδικαίωσεν ὁ ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτη παρὰ τοῦ γένους Ἀρχιεπίσκοπου ἐκφωνηθεὶς λόγος.

Ἀπὸ τῆς εἰς Ἀθήνας καθόδου αὐτοῦ ἡ ἀνυπομονησία τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἐκορυφώθη μὴ γιγνωσκόντων ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς του, διὸ καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἐφθανε τὸ ἐξ Ἀθηνῶν Ἀτμόπολοιν, ἡ πόλις μας ἐπληροῦστο ἀνθρώπων κατερχομένων εἰς αὐτὴν καὶ ἐκ τῶν τῆς νήσου χωρίων πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ.

Τέλος κατὰ τὴν προπαρελθούσαν Τετάρτην καὶ Πέμπτην οἱ ἐκ τῆς λιθοστρώτου ὅδου διερχόμενοι εἰδον τοιχοολλγμένην εἰδοποίησιν τοῦ ἀξιοτίμου Δημάρχου Κρανίου Κ. Βινιεράτου ἀναγγέλλοντος ὅτι τὴν Παρασκευὴν 19ην ὑπερμεσοῦντος ἀφικνεῖται ἡ Α. Σ. ὁ εὐπαίδευτος ἡμῶν ποιμενάρχης. Η εἰδοποίησιν ἀστραφητὸν καθ' ὅλην τὴν νήσον διαδεῖσα προύκλασε τὴν εἰς τὴν πόλιν μας κάθαδον πολυαριθμοῦ ἡστίς ἀπὸ τῆς μεσημβρίας ἐτι κατέλαβε τὰς κεντρικὰς δόδους τῆς πόλεως μας καὶ τὴν τῆς παραλίας. Εφ' ὅσον ἡ ὥρα τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀτμοπλοίου παρήχετο ἐπὶ τεσοῦτον ἤκαλ ἡ ἀνυπομονησία τοῦ πλήθους ἐκορυφοῦτο, ὅπερ μ' ὅλον τὸ τῆς ἐποχῆς, ἢν διεργόμεθα, ψύχος καὶ τὴν καταπίπτουσαν θρογήν, δὲν ἐνόσι ν' ἀπογωρήσῃ.

Αμα τῇ εἰς τὸν λιμενα εἰσόδῳ τοῦ Ἀτμοπλοίου πολλαὶ λέγοντες πλήρεις ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων καὶ τῶν ἐν τέλει προσήγγισαν εἰς αὐτό, σπως προύποδεγθῶσι τὸν ἱεράρχην, εἰς δόλων δὲ τὰ πρόσωπα ἥσταν ἐζωγραφισμέναι ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀνυπομονησία.

Περὶ τὴν 9 Μ. Μ. ὥραν ἀπεβιβάσθη ἡ Α. Σ. ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ἔνθα, προσενεγκών αὐτῷ τὴν ποιμαντορικὴν ῥάβδον ὁ πρόεδρος τῆς ἐπισκοπικῆς ἐπιτροπῆς αἰδεσιμώτατος ιερεὺς Κ.

Λουρεντζάτος προσεφώνησεν αὐτὸν δι' ἀλίγον μὲν ἀλλ' ἐκφρα-
στικῶν λέξεων, ἀντιρωνήσαντα καταλλήλως.

Ἄπὸ τῆς παραλίας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐν μέσῳ τετραγώνου
σχηματισθέντος ἐκ λαικῶν καὶ ιερέων καὶ μὲ δόλον τὸν ἀνθρώ-
πινον ὅγκον τὸν κατακλύζοντα τὴν παραλίαν καὶ τὰς ἄλλας
ἔδοις μετέβησαν εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς
δοξολογίας, ὅτε ἐψάλη καὶ λιαν λαμπρὸς ὕμνος ἐπὶ τῇ περι-
στάσει ταύτῃ εἰδίκως τονισθείς, ἀπήγγειλε λόγον περὶ « χρι-
στοῦς καὶ εἰρήνης » ἀπαντας κατενθουσιάσας· δόλοι δ'
ἔλεγον ὅτι σπανίως ἐν ναῷ τῆς νήσου ἡκούσθη τοιοῦτος λόγος,
καὶ ἀληθῶς, διότι ἐκτὸς τοῦ μεγάλου τῶν γνώσεων πλούτου
καὶ τῶν ὑψηλῶν ἐννοιῶν, αὕτινες ἐν αὐτῷ περιείχοντο, ἵτο καὶ
ὑπελλον ἀρμόζων διὰ τὰς περιστάσεις ἃς διέργεται η πατρίς
ἡμῶν καὶ ίδια η Κεφαλληνία.

Τὸ πέρας τοῦ λόγου αὐτοῦ ἐκάλυψαν κρυψαί, ἀξιος, ἀξιος
καὶ ζήτω, λεχθεῖσαι καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὸν πρὸ παντὸς ἀλ-
λου συντελέσαντα εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, διακεκριμένον καὶ ἔξέ-
χοντα τῆς νήσου μας ἄνδρα, τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ
Πρύτανον τῆς Ἰ. Συνόδου Κύριον Γερμανὸν Καλλιγάν.

Τὸν λόγον αὐτοῦ εὐενῶς παραγωρηθέντα καταγωρίζομεν
ῷδε.

M. K. Σ

Λόγος τοῦ Αρχιεπ. Πατρασσινίας Γ. Θόρ. Ια. Σακα-
νιδείη μαλά γάνιν ωράων εἰώστον τοῦ Πατρασσινίου ζαον
ωρονσιδον τον.

Χάρις εἰη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

Τοιουτοτρόπως ἔχαιρετις τὰς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ
ὅ μέγας τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος, ὁ οὐρανοβάμων Παῦ-
λος. Διὰ τῆς θαυμασίας καὶ θεοδιδάκτου ταύτης προ-
σφωνήσεως καὶ εὐχῆς χαιρετίζω καὶ ἐγὼ ὑμᾶς σήμε-
ρον, ἀγαπητοὶ καὶ ἐρέτιμοι πατριῶται. Χάρις εἰη ὑμῖν
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.

Καὶ ἀληθῶς, κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην στιγμὴν, καθ'
ἥν πρώτην ἥδη φοράν πατῶ τὸ σεπτὸν ἔδαφος τῆς πα-
τρίδος, καθ' ᾧ πρώτην ἥδη φοράν μετὰ τὴν θείω ἐλέει
ἐκλογήν μου εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῆς πα-
τρίδος ἐμφανίζομαι εἰνῶπιον ὑμῶν, ἐνώπιον τοῦ σεβαστοῦ
πρεσβυτερίου, ἐνώπιον τοῦ εὐσεβοῦς καὶ εὐλογημένου
λαοῦ, δπως ἐπιληφθῶ τῶν ἱερῶν καθηκόντων τῆς δια-
κονίας μου ὡς ποιμένος καὶ διδασκάλου, κατὰ τὴν ἱε-
ρὰν ταύτην, λέγω καὶ πλήρῃ πολλαπλῶν συγκινήσε-
ων στιγμὴν, ποία ἄλλη προσφώνησις θά ἵτο καταλ-
ληλοτέρα, ποία ἄλλη εὐχὴ μᾶλλον εὔκαιρος καὶ ἀρ-
μόζουσα ἀπὸ τὴν κεχαρετωμένην καὶ θεόπνευστον

ταύτην εὐχὴν, ἥτις ἐν τῇ Θαυμασίᾳ αὐτῆς συντομίᾳ περιλαμβάνει πᾶν δ, τι ἀγαθὸν καὶ θεοφιλές δύναται τις νὰ εὐχηθῇ εἰς τὸν χριστιανὸν, ἐμπερικλεῖει πᾶν δ, τι ἀποτελεῖ τὴν ἀληθῆ τοῦ ἀνθρώπου εὐδαιμονίαν ἐν τε τῷ παρόντι κόσμῳ καὶ ἐν τῷ ἀπείρῳ βασιλείῳ τῆς αἰωνιότητος! Χάρις εἶη μὲν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ πολυμέριμνῳ καὶ πολυταράχῳ τούτῳ βίᾳ, ἐνῷ δεινὸν οἱ πάντες ἀγωνίζομεθα τὸν ἀγῶνα τῆς ὑπάρξεως καὶ ζωῆς, πανταχόθεν πολεμούμενοι, ὁ ἄνθρωπος, ἐάν εἰς μόνας τὰς ιδίας δυνάμεις ἀφίετο, θὰ ἦτο ὡς πλοῖον ἀνευ ἔρματος, ἀσκόπως καὶ ματαίως ἐπὶ τῶν κυμάτων τῆς ζωῆς κυλιόμενον καὶ εἰς πᾶσαν στιγμὴν φοβερὸν καὶ ἀναπόφευκτον ἀπειλοῦν ναυάγιον. Ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος εἶναι ὁ φωτεινὸς φάρος, ὁ δεικνὺς εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν δόδον ἐν τῇ σκοτίᾳ τοῦ βίου, ἡ πανσθενῆς χάρις τοῦ θεοῦ εἶναι ἡ δόδηγονσα τὸν ἄνθρωπον διὰ τῶν φοβερῶν σκοπέλων καὶ τῶν δολίων ὑφάλων τοῦ βίου καὶ εἰς τὸν εὔδιον καὶ γαλήνιον τῆς σωτηρίας λιμένα κατάγουσα αὐτόν.

Τὸν ἄνθρωπον, εἴτε ὡς ἔθνος ἐξετάσωμεν, εἴτε ὡς ἀτομον, ἀδιστάκτως πειθόμεθα ὅτι ἀπόλυτον ἔχει ἀνάγκην τῆς πανσθενοῦς χάριτος τοῦ θεοῦ. Ἡ ἱστορία πάντων τῶν λαῶν καὶ πάντων τῶν αἰώνων ἀριδήλως καταδεικνύει ὅτι ἔκεινα μόνα τὰ ἔθνη δρῶσιν ἐνδόξως καὶ ἐπωφελῶς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ κόσμου, ἔκεινα μόνα εὐδαιμονοῦσι καὶ ὡς φαεινα μετέωρα εὐεργετικάς ἐκπέμπουσιν ἀκτῖνας προόδου καὶ πολιτισμοῦ ἀληθοῦς, οἵσα ἀκμαίαν καὶ ζωηρὰν τηροῦντα τὴν εἰς θεὸν πί-

στιν καὶ εὐσέβειαν, ἐπισκιάζονται ὑπὸ τῆς πανοθενούργου χάριτος αὐτοῦ, ἥτις εὐλογεῖ καὶ καθίστησιν εὐεργετικὴν τὴν ὑπαρξίαν καὶ δρᾶσιν αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ παράγει ἐν αὐτοῖς καὶ δι' αὐτῶν μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἐνῷ τούναντίον ἔθνη κατὰ τὸ φαινόμενον μεγάλα, κραταιὰ καὶ εὐδαιμονα, ἀπομακρυνόμενα τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ζωοποιούσης χάριτος αὐτοῦ, καταπίπτουσιν εἰς τὸ βάραθρον τῆς ήθικῆς ἐκκλήσεως καὶ διαφθορᾶς, τῆς ἀποσυνθέσεως καὶ κακοδαιμονίας καὶ ἀφανίζονται ἐκ τῆς σκηνῆς τῆς ἱστορίας μετὰ ἀδοξίας καὶ ἀθλιότητος.

Καὶ ὡς ἀτομον ὁ ἄνθρωπος θὰ ἦτο ἀσθενής κάλαμος ὑπὸ τῶν παντοίων ἀνέμων τοῦ βίου σαλευόμενος ἀνευ τῆς πανσθενοῦς χάριτος τοῦ θεοῦ. Ἀνευ αὐτῆς θὰ ἦτο πλοῖον ἀνευ πυξίδος καὶ πηδαλίου, ἐκτεθειμένος εἰς τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἀστάτου ρεύματος τῆς ζωῆς, θὰ ἦτο ἔρματον τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ κακοῦ, τῆς πλάνης, τοῦ ψεύδους, τῆς διαφθορᾶς, θὰ ἦτο τὸ ἐλειεινότερον τῶν ἐπὶ γῆς πλασμάτων, οὔτε τὸν ποιήσαντα αὐτὸν ἐπιγιγνώσκων, οὔτε τὸ θέλημα αὐτοῦ συναισθανόμενος, ἐνῷ τούναντίον τεθωρακισμένος ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος δύναται εὐθαρσῶς νὰ ἀποδυθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου, νὰ ἔξελθῃ νικηφόρος ἐκ τῆς πάλης πρὸς τὴν πλάνην καὶ ἀμαρτίαν καὶ νὰ διαπράξῃ ἔργα πίστεως καὶ ἀρετῆς μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἀντάξια τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ προορισμοῦ.

Ταύτην τὴν πανσθενῆ τοῦ Κυρίου χάριν, δι' ἣς μεγαλουργοῦσι καὶ εὐημεροῦσι τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἀτομα

ηγέτο ὁ μέγας Ἀπόστολος εἰς τοὺς χριστιανούς τὴς ἐποχῆς αὐτοῦ. Ταύτην τὴν πανσθενή γάριν τοῦ Κυρίου δι' ἣς καὶ μόνης καὶ ὡς ἔθνος καὶ ὡς ἀτομα δυνάμεθα οεοφιλῶς νὰ ἀγωνισθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὸν προκείμενον ἥμεν ὡς χριστιανοῖς ἀγῶνα, εὔχομαι καὶ ἐγὼ ὑμᾶς θερμῶς σήμερον, ἀγαπητοὶ πατριῶται. Εἴθε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος νὰ κατευθύνῃ τὰ διαβήματα ὑμῶν πάντοτε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, νὰ εὐλογῇ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν, νὰ ἡ λύχνος τοῖς ποσίν ὑμῶν καὶ φῶς ταῖς τρίβοις ὑμῶν. Εἴθε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ νὰ θεομάζῃ τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ τὴν εὔσεβειαν, νὰ προφυλάττῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῶν δολερῶν παγίδων τῆς πλάνης καὶ ἀμαρτίασκαὶ ἀναδείξῃ ὑμᾶς τέκνα φωτὸς καὶ κληρονόμους τῆς οὐρανίου αὐτοῦ βασιλείας. Χάρις εἴη ὑμῖν ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄλλ’ ὁ θεῖος Ἀπόστολος δὲν εὔχεται μόνον εἰς τοὺς χριστιανούς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ νὰ εὐχηθῇ αὐτοῖς, ὅπως ὥστιν ὑπὸ τὴν πανσθενουργὸν τῆς χάριτος προστασίαν, ἀλλὰ συμπληροῖ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν δέησιν, εὐχόμενος αὐτοῖς πρὸς τούτους καὶ ἔτερον βαρυσήμαντον ἀγαθὸν καὶ ἔτεραν πολύτιμον δωρεάν, τὴν θείαν καὶ εὐεργετικὴν εἰρήνην. Χάρις εἴη ὑμῖν, λέγει, καὶ εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ τῶν δύο τούτων ἡ εὐχὴ τοῦ Ἀποστόλου εἶναι πλήρης, ἡ εὐδαιμονία τοῦ ἀνθρώπου τελεία. Η χάρις εἶναι τὸ ὄψιστον τῶν δώρων τοῦ Θεοῦ, ἡ δὲ εἰρήνη ὁ γλυκύτερος καὶ εὐχυμότερος καρπὸς τοῦ Πνεύματος, ἡ τιμαφε-

στέρα ἀπόκτησις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, τὸ εὐοσμότερον μῆρον τῆς πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁ βεβαιότερος παράγων τῆς μόνης ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εὐδαιμονίας, ἡ ἡδυτέρα πρόγευσις τῆς ἐν τῇ αἰώνιότητι ἀλήκτου μακαριότητος. Ἄλλ’ ἡ εἰρήνη αὕτη ἡν ὁ Ἀπόστολος εὔχεται τοῖς χριστιανοῖς καὶ ἡν δικαίως ἀποκαλεῖ πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν, εἶναι τριπλῆ, εἰρήνη τοῦ χριστιανοῦ μετὰ τοῦ Θεοῦ, εἰρήνη τοῦ χριστιανοῦ μετὰ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ, εἰρήνη τοῦ χριστιανοῦ μετὰ τῶν ἀλλῶν ἀνθρώπων.

Οτανό χριστιανὸς ἀληθῶς πιστεύῃ εἰς τὸν μετὰ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς καταλλάξαντα ἡμᾶς Κύριον ὑμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὅταν ἀνελλιπῶς τηρῇ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, ὅταν ἀδιστάκτως ἐλπίζῃ ἐπ’ αὐτὸν, τότε διατελεῖ ἐν εἰρήνῃ μετὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ἡρεμίᾳ μὲν καὶ γαλήνῃ ψυχῆς διανύει τὸ πολύμοχθον καὶ πλήρες ἀγώνων καὶ κινδύνων στάδιον τοῦ βίου τούτου, εὐθαρσῶς δὲ καὶ ἀταράχως καταλείπει τὸν κόσμον τοῦτον τῆς ματαίότητος καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸν οὐράνιον αὐτοῦ πατέρα. Οτανό χριστιανὸς ἐκτελῇ πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἐν ἡμῖν φωνῆς τοῦ Θεοῦ, ἢτις καλεῖται συνείδησις, ὅταν οὐδέποτε παρεκκλίνῃ τῶν ἐπιταγῶν τοῦ αὐτηροῦ τούτου κριτοῦ, ὅστις ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀντιπροσωπεύει τὸ μέγα κριτήριον τοῦ οὐρανοῦ, τότε διατελεῖ ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ, τότε οὐδέποτε αἰσθάνεται τοὺς καυστικοὺς ἐκείνους ἐλέγχους τοῦ ἀδυσωπήτου τούτου δικαστοῦ, οἵτινες ἀπηγῶς δηλητηριάζουσι τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πολλάκις ἐν μέσῳ τοῦ πλού-

του καὶ τῆς δόξης, τότε βασιλεύει ἐν αὐτῷ ἡ ἀνεκλάλητος ἔκεινη καὶ ὑπερφυής εἰρήνη, ητίς ἔστιν ἀληθῆς προάγγελος τῆς ἀλήκτου τῶν δικαίων μακαριότητος.

Ἄλλ' ὅμως, ἵνα ἡ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ εἰρήνη τοῦ χριστιανοῦ ἡ ἀληθῆς καὶ τελεία, διφείλει νὰ ἔχῃ συμβαδίζουπαν αὐτῇ καὶ τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν ἀλλῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον εἶναι ἡ ἀληθῆς ἔκδηλωσις τῆς ζώσης καὶ ἐνεργοῦ πίστεως, εἶναι τὸ κατ' ἔξοχὴν γνώρισμα τοῦ χριστιανοῦ, εἶναι ἡ ἀληθῆς σημαία τοῦ χριστιανισμοῦ, τὸ θεμέλιον τῆς χριστιανικῆς κοινωνίας, ἡ ρίζα καὶ πηγὴ πάσης ἀρετῆς· τῆς δὲ ἀγάπης τὸ μυρίπνουν ἄνθος, τὸ εὔσμον μῦρον, ὁ εὐχυμός καὶ ἡδύτατος καρπὸς εἶναι ἡ μετὰ τῶν ἀλλῶν εἰρήνη, ητίς τοσοῦτον προσφιλής ὑπάρχει εἰς τὸν Θεόν, ὥστε δὲν ἀπηξίωσε νὰ ὀνομάσῃ ἕαυτὸν ἄρχοντα εἰρήνης. Ἡ εἰρήνη μετὰ τῶν ὁμοίων ἡμῖν ἀνθρώπων εἶναι ἡ βάσις τῆς ὑπάρξεως τῶν κοινωνιῶν, ὁ ἀπαραίτητος ὅρος τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἔθνων, ἡ γεννέτειρα παντὸς μεγάλου καὶ κοινωφελοῦς ἔργου, ἡ καλλίκρουνος πηγὴ παντὸς ἀγαθοῦ. Ἀνευ τῆς εἰρήνης τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους πᾶν ἀγαθὸν καθίσταται ἀδύνατον, πᾶσα ἀγαθὴ καὶ κοινωφελής ίδεα ματαιοῦται, πᾶσα κακία καὶ ἀμαρτία εὑρίσκει εἴτεδον, ἡ δὲ κοινωνία ἔκεινη, ἐν ᾧ τὸ διαλυτικὸν τῆς δικονοίας μόλυσμα ἤθελεν εἰσχωρήσει, εἶναι μοιραίως καταδεικνυμένη εἰς τὴν κακοδαιμονίαν, εἰς τὴν ποταπότητα καὶ ἐλεεινότητα καὶ εἰς τὴν διαφθοράν καὶ ἀποσύνθεσιν. Οὐαὶ εἰς τὰ ἔθνη καὶ τὰς κοινωνίας ἔκεινας, ἐν

αἷς ἡ ζωογόιος αὔρα τῆς εἰρήνης ἔπαισε πνέουσα, ἐν αἷς αἱ ἄκανθαι καὶ αἱ τρίβολοι τῆς δικονοίας, τοῦ μίσους καὶ τῆς ἔριδος ἀποπλίγουσι πᾶσαν ἀγαθὴν θιάσιτην.

Τὴν τοιαύτην εἰρήνην τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ θεοῦ, μετὰ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀλλῶν ἀνθρώπων ηὔχετο εἰς τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ, πρὸς τὴν χάριτι, ὁ Θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος. Τὴν εἰρήνην ταύτην, τὴν πάσης ἀρετῆς καὶ παντὸς ἀγαθοῦ καὶ κοινωφελοῦς ἔργου παραγωγόν, τὴν εἰρήνην ταύτην, ητίς μεγαλύνει καὶ δοξάζει τὰ ἔθνη, εὔχομαι καὶ ἐγὼ εἰς ὑμᾶς μετὰ θερμῆς καρδίας κατὰ τὴν ἴερὰν ταύτην στιγμήν. Εἴθε ἡ εἰρήνη μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς συνειδήσεως ὑμῶν νὰ ἡ πάντοτε τὸ πολύτιμον ἐφόδιον τοῦ θίου ὑμῶν, εἴθε ἡ εἰρήνη μετὰ τοῦ πλησίον νὰ πρυτανεύῃ πάντοτε ἐν ταῖς σχέσεσιν ὑμῶν μετὰ τῶν ἀλλῶν ἀνθρώπων, εἴθε ἡ εἰρήνη νὰ συνδέῃ ὑμᾶς ἐν ὅμοφροσύνῃ καὶ συμπνοίᾳ, δπως διὰ τῆς κοινῆς πάντων συνεργασίας κατορθωθῆτι ἀγαθὸν καὶ κοινωφελές. Εἴθε νὰ ἐκλείπωσιν ἀφ' ὑμῶν ἡ θεοστυγής διγόνοια, αἱ ἔθνοκτόνοι ἔριδες, τὸ τὰς καρδίας δηλητηριάζον μίσος. Ἡ πατρὶς ἡμῶν ἔχει ἀγάγκην τῆς βελτιώσεως ποιλῶν πραγμάτων, τῆς συνεχίσεως ἡ καὶ ἐνάρξεως ποιλῶν παραποτήτων κοινωφελῶν ἔργων. Ἄλλ' ὅμως ἄνευ τῆς ἐν εἰρήνῃ συνεργασίας πάντων οὐδὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κατορθωθῇ, οὐδὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὐθυπορήσῃ. Τὰ στήθη τῶν Κεφαλλήνων ζωηρὸν δείποτε φλέγει τὸ ιερὸν αἰσθημα τῆς φιλοπατρίας, ἡ καρδία τῶν Κεφαλλήνων πάλλει ἀείποτε

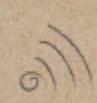
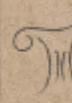
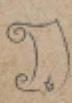

τούς εύγενεστέρους παλμούς. Έάν καὶ ἡ εἰρήνη συνέσῃ ὑμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ κοινῇ συνεργασίᾳ, πολλὰ εἶναι δυνατὸν νὰ κατορθωθῶσι, πολλὰ ἀγαθα εἰς τὴν φιλτάτην πατρίδα εἶναι δυνατὸν νὰ προσγίνωσιν.

Τὸ ἐπί ἐμοὶ εἰς τὸ Θεάρεστον τοῦτο ἔργον θελω συγκεντρώσει πρώτιστα πάντων πάσας τὰς προσπαθειας μου, οὐ μόνον νουθετῶν, παρακαλῶν καὶ προτρέπων πάντας εἰς εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ μετά τοῦ ἀποστόλου Θερμῶς ἀείποτε εὐχόμενος ὑμῖν τὴν ἀπὸ τοῦ εἰρηνάρχου Θεοῦ ἐπιθράβευσιν τῆς θεοσδότου ταύτης καὶ τιμαλφεστάτης ἀναρεάς. Εἰρήνη λοιπὸν ὑμῖν, ἀγαπητοῖς καὶ ἐρίτιμοι πατριῶται. Εἰρήνη τῷ ἵερῷ καὶ ἱερῷ, ὅπως τὴν Ἱερόν· αὐτοῦ ἀκοστολῆν ἐπιγιγνώσκων, ἐνδιατρίβῃ ἀείποτε εἰς τὴν μελέτην τῶν θείων λόγων, ἀτενίζῃ ἀδειαλείπτιως πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαθεν, ἥμεταν πολιτιμόνων ὑπογραμμόν, προσκαρτερῇ συνεχῶς τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει καὶ ἀγωνίζηται ἵνα τύπος γίνηται τῶν πιστῶν ἐν ἀναστροφῇ, ἐν καθαρότητι ἡθῶν, ἐν εὔσεβείᾳ, ἐν πρατότητι, ἐν ἀγάπῃ, ἐν ἔργοις εὔσεβείας καὶ πίστεως. Εἰρήνη τοῖς πολιτευομένοις, ὅπως πολιτεύονται πάντοτε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος, μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως χειρίζόμενοι τὴν ἐμπεπιστευμένην αὐτῆς διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ ἔξουσίαν. Εἰρήνη τοῖς πεπαιδευμένοις καὶ ἐπιστήμοσιν, ὅπως τὸ τιμιώτατον δῶρον τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐπιστήμην καὶ μάθησιν, χρησιμοποιῶσιν ὑπὲρ τοῦ πληροίον καὶ πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματος ἐκείνου, ἐξ οὗ πᾶσα γνῶσις καὶ μάθησις. Εἰρήνη τοῖς διδάσκουσιν, ὅπως τὰ ἐμπεπι-

τευμένα αὐτοῖς τέκνα ἐκτρέφωσιν ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου, διδάσκοντες αὐτὰ ὅσα ἀγνά, ὅσα δίκαια καὶ ἀναδεικνύντες αὐτὰ ἀξια τῶν ἐλπίδων τῆς φιλτάτης πατρίδος. Εἰρήνη τοῖς πλουσίοις καὶ τοῖς εὐποροῦσιν, ὅπω, τὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐμπεπιστευμένον αὐτοῖς πλούτον μεταχειρίζωνται κατὰ τὸ ἄγιον αὐτοῦ θέλημα πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν τῶν δυστυχούντων ἀδελφῶν ἡμῶν. Εἰρήνη τοῖς πάσχουσι καὶ δυστυχοῦσιν, ὅπως ἀγοργγύστως ὑπομείναντες τὰς δοκιμασίας τοῦ βίου καὶ ὡς ἐν χωνευτηρίῳ διὰ τῶν θλίψεων καὶ τῶν στερήσεων δοκιμασθέντες, κληρονομήσωσι τὴν ἐπηγγελμένην αὐτοῖς βασιλείαν. Εἰρήνη τοῖς ἐξουσίᾳ, ὅπως διαχειρίζωνται ταύτην ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ λαοῦ, ὅπερ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τοῦ ὅποίου ἐτάχθησαν νὰ ἐργάζωνται. Εἰρήνη τῷ λαῷ, ὅπως διὰ ζώσης καὶ ἐνεργοῦ εἰς τὸν Σωτῆρα πίστεως καὶ δι’ ἔργων ἀναλόγων τῆς πίστεως ταύτης ἀποβῇ ἀληθῶς ἐθνος ἄγιον θαοῖλειον Ἱεράτευμα, πρότυπον λαοῦ εὔσεβοῦς, φιλονόμου καὶ πεπολιτισμένου, ἀξιος τοῦ ἐνδόξου τῆς πατρίδος παρελθόντος καὶ τοῦ μεγάλου αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ μέλλοντος. Εἰρήνη πᾶσι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΕΩΥΡΙΟΥ